

ren Fantafi. Min Paaſtand er her, at hverken Andragerne eller nogensomhelſt Anden er ærefornæmet ved de Uttringer, her er kommet frem; ikke en eneſte Mand. Og jeg ſiger, at, ſelv om En eller Anden ſkulde føle ſig ubehagelig berørt eller ærefornæmet, er der ingenlunde Grund for Folkethinget til ved enhver Leilighed at ſpringe op og kaſtere den Betryggelſe for Diskuffionsfriheden, ſom ligger i Grundlovens § 57. Det er Nr. 2. Men det Andet, ſom ærede Medlemmer have ſagt, ligger aldeles udenfor alle de Udtalelſer, her ere ſalbone, i alt Fald fra denne Side. Der har ikke været mindſte Tale derom.

Jagd: Jeg ſkal til, hvad den ſidſte ærede Rigsdagsmand (Berg) yttrede, for det Førſte med Henſyn til Udtalelſerne fra det ærede Medlem for Fage bemærke, at vel udtalte jeg mig ikke perſonligt mod de Udtalelſer, der kom fra det ærede Medlem fra Fage, men jeg udtalte mig om Diskuffionens Gang i Almindelighed og fandt det ikke nødvendigt, ſom jeg helſt overhovedet indſtrænker mig til de korteft mulige Udtalelſer, at komme ind paa diſſe Detailſpørgsmaal. Dernæſt ſkal jeg bemærke, at, naar den ærede Rigsdagsmand yttrede, at det var ren Fantafi, naar jeg havde udtalt, at man ſøgte her at ſtatuerer, at man uden Anſvar kunde fornærme Nogen her i denne Sal, maa det ærede Medlem ikke have meget Kjendſkab til, hvad vi forſtaa ved god Mand i Armeen, thi det, ſom der høres førſt og fremmeſt til, er netop en fuld Følelſe af Solidaritet hos ſamtlige Afdelingers Officerer til at hævde Afdelingernes eller Armeens Ære. Naar man angribes, naar man kæmper for Fanen, eller for Armeens, for Nationens Ære, er det virkelig en daarlig Soldat, der kun tænker paa ſin egen perſonlige Ære uden ſom Del af det ſtore Hele, og det er Solidariteten i dens Følelſer for dens Afdelingers Ære, der netop er det, der er en af de væſentligſte Betingelſer for en god Mand i Armeen.

Berg. Skulde de Theorier anvendes hos alle Samfundsklaſſer, i de forſkjellige Afdelinger af vort Samfund, antager jeg, at det vilde være umuligt at udtale ſig almindeligt om nogensomhelſt Ting, ſaa kunde ethvert Medlem føle ſig indigneret over de almindelige Udtalelſer om Et eller Andet og paa hele Stændens eller hele Samfundets Begne fare op mod Folkethinget, og ſaa ſpøier Thinget ſig og ſiger: Gudbevares, han ſøler ſig ærefornæmet, alſaa er han ærefornæmet, og det maa ikke ſte. Ergo give vi ham Tilladeſe til at ſagsøge ved Domſtolene. Slikken en Maſſe Proceſſer!

Jagd: Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke tror, det behøver noget Beviſ, at med Henſyn til, hvad der vedkommer det, der hedder Embedsſtændens eller et Korps's Ære, er Forholdet noget forſjel-

ligt med Henſyn til Armeen og alle de andre Embedsſklaſſer. Det tror jeg viſtnok, at Alle, der kjende Lidt til Forholdene i Armeen, og ſom have en lille Smule klar Opfattelſe af, hvad der er det væſentligſte og Vigtigſte for den, vilde være enige i. Dernæſt vil jeg ſvare det ærede Medlem, at jeg ikke kan indvende Noget imod, at man indenfor en naturlig berettiget Grændſe frit diſkuterer Forholdene i Armeen og derfor paataler de Misbrug, ſom have fundet Sted; men jeg vil henſtulle til hans egen Følelſe at beſvare det Spørgsmaal, om han tror, at Rigsdagen eller en hvilkenſomhelſt ſtor og vigtig Statsinſtitution kunde være tjent med at blive diſkuteret i et ſaadant Sprog og paa en ſaadan Maade, ſom den ærede Rigsdagsmand for Fage har diſkuteret de militære Forhold. En fri Kritik, hvorved man drager Forſlighederne frem, kan godt finde Sted, uden at man gjør det paa en ſaadan Maade, ſom det ærede Medlem for Fage har gjort.

Thomſen: Jeg ſkal ikke forlænge denne Diskuffion meget; den har jo allerede været temmelig længe, og jeg ſkal derfor indſtrænke mig til ligeoverfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Ribe Amts 3die Valgkreds (Buſt) at ſige, at det Standpunkt, jeg har ſtillet mig paa, netop var det, at jeg har ønsket, at der ved Bevilgelsen af dette Andragende kunde ſtaffes en Leilighed til, at de paagjældende Forhold nøie kunde blive underſøgte. Det er ingenlunde for at ſtubbe Sagen afveien, ingenlunde fordi det har det ringeſte Spor af ſærlig Inter-eſſe for mig, om det ærede Medlem fra Fage (D. Chriſtſen) kan paalægges noget Anſvar eller ikke i denne Sag, men for at det ærede Medlem for Fage kan ſaae Leilighed til at paaviſe, om han har været berettiget eller ei til de Paaſtande, han har fremsat her i Thinget. Jeg har desuden udtalt, at det ikke gjaldt om at fremsætte fine Sigtelſer i ſtor Almindelighed men om at paaviſe beſtemte Fakta, beſtemte Perſoner. Jeg anſer det for henſigtsmæssigt, naar ſaadanne Op-lyſninger gaves direkte til Ministeren. Dette har nu det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fundet ſaa forfærdeligt, at han har døbt det med det nye Ord: Miniſtertrappeſtormeri. Jeg tror, at det er at gjøre Lidt for meget ud deraf, og jeg ſkønner ikke rettere, end at de Herrer Miniſtres Trapper ikke ſaa ſjældent beſøges, og det med fuld Ret, af Rigsdagens Medlemmer, naar de have et eller andet privat Forhold, ſom de ønske at diſkutere med den paagjældende Miniſter, og vender jeg mig til Bindueſfordybnin-gerne her i Salen, ſaa ſer jeg endog i dette Zieblif en æret Miniſter tale med en Folkethingſmand, og hvor ofte ſer man ikke, at en eller anden Miniſter gaar hen og tager en Folkethingſmand, til Ex-empel det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, i Knaphullet. (Berg: Jeg har ikke